

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ με τις ογκώδεις διαδηλώσεις των εργαζομένων και όχι μόνο, μας έφερε και πάλι στη θύμηση του Καρλ Μαρξ, τον θεμελιωτή της «πάλης των τάξεων», «...ο Μαρξ πέθανε και εγώ δεν αισθάνομαι καλά». Ποιος όμως ήταν ο Καρλ Μαρξ που μετά τον Ιησού Χριστό κανένας άλλος δεν ενέπνευσε τέτοια παγκόσμια αφοσίωση; Μήπως εδώ η θρησκεία συναντάει τον κομμουνισμό; Ο Φράνσις Γουνί επιχειρεί να το πετύχει έστω και μεταφρούσια: «Κανένας άλλος μετά τον Ιησού Χριστό, με την ίδια αφανή φτώχεια, δεν ενέπνευσε περισσότερη παγκόσμια αφοσίωση στους οπαδούς του από τον Καρλ Μαρξ» δηλώνει ο βιογράφος του μεγάλου στοχαστή στο φιλόδοξο έργο του, που βρίσκεται στα ράφια όλων των ευηπόληπτων βιβλιοπωλείων του κόσμου. «Ο ορισμός που δίνει ο Καρλ Μαρξ στη φτώχεια, όπως και εκείνος της διδασκαλίας του Ιησού, ήταν τόσο πνευματικός όσο και οικονομικός. Τι θα έχει κερδίσει ένας άνθρωπος που έχει κατακτήσει όλο τον κόσμο αλλά έχει χάσει τη ψυχή του;».

Ο ΚΑΡΛ ΜΑΡΞ ψηφίστηκε σε δημοψήφισμα που έκανε το 1999 το BBC ως ο μεγαλύτερος στοχαστής του αιώνα, αποδίδοντας με αυτό τον τρόπο τιμή στον άνθρωπο που υπήρξε ο θεμελιωτής της «πάλης των τάξεων», αλλά ταυτόχρονα, όσο και αν σας φανεί παράδοξο, όχι μόνο δεν αποδίπτει τη θρησκεία απεναντίας την παραδέχεται σαν την έκφραση της ανθρωπινής δυστυχίας. Ανάμεσα

στον αρχικό Χριστιανισμό, μας λέει ο Ένγκελ, και στο σύγχρονο σοσιαλισμό διαπιστώνουμε, ότι και στις δυο περιπτώσεις πρόκειται για κινήματα καταπιεσμένων μαζών, των οποίων τα μέλη ήταν προγραμμένα και κατα-

α του Μαρξ την τοποθετούσε σε αυτόν εδώ τον κόσμο. Επαριθμώς να πως βλέπει τη θρησκεία ο Μαρξ, «Η θρησκευτική δυστυχία είναι ταυτόχρονα η έκφραση της πραγματικής δυστυχίας και η διαμαρτυρία ενάντια

Η Επικαιρότητα του Μαρξ

διωκόμενα από τις δημόσιες εξουσίες και κήρυτταν μια επικείμενη απελευθέρωση από τη σκλαβιά και τη δυστυχία. Για να κάνει πιο παραστατική αυτή τη σύγκριση ο Ένγκελ αρεσκόταν να αναφέρει μια φράση του Έρονεσ Ρενάν, ότι «Αν θέλετε να σχηματίσετε μια ιδέα των πρώτων χριστιανικών κοινοτήτων, κοιτάξτε ένα τοπικό παράρτημα της διεθνούς ένωσης των εργατών και θα διαπιστώσετε ένα δομικό παραλληλισμό ανάμεσα στον αρχικό χριστιανισμό και στον σύγχρονο σοσιαλισμό».

Η ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ διαφορά ανάμεσα στα δυο κινήματα βρίσκοταν στο ότι οι χριστιανοί μετέθεταν τη λύτρωση σε μια άλλη ζωή, ενώ η θεωρί-

σε αυτήν την πραγματική δυστυχία...». Δηλαδή η σκέψη του Μαρξ παραδέχεται τη θρησκεία σαν μια επανάσταση των κατατρεγμένων και αδικημένων ενάντια στην αυθαρεσία της άρχουσας τάξης. Μολονότι ο Καρλ Μαρξ παρέμενε υλιστής στην ουσία συμβιβαζόταν η θεωρία του επί της γης με το κίνημα των πρώτων χριστιανών, που ήταν η θρησκεία των φτωχών, των κατατρεγμένων, των απόκληρων, των διωκόμενων και καταπιεσμένων, στερούμενοι δικαιωμάτων και φτωχοί αγρότες πνιγμένοι από τα χρέα και δουλοί, που καθώς δεν υπήρχε ελπίδα για μια καλύτερη ζωή, μόνο η θρησκεία του Ναζωραϊου μπορούσε να τους προσφέρει μια κοινή προοπτική και ένα κοινό όνει-

ρο για ένα καλύτερο μέλλον.

ΜΗΠΩΣ αυτή η μνήμη των πρώτων Χριστιανών με τις αντιμαχόμενες κοινωνικές, πολιτικές και θρησκευτικές δυνάμεις, δεν είναι παρούσα στο λαϊκό επαναστατικό κίνημα του Μαρξ; Μήπως και η θεωρία του Μαρξ δεν είναι ένα επαναστατικό κίνημα ενάντια στην πολιτική και θρησκευτική αστική τάξη, για να δημιουργήσει την ελπίδα στο φτωχό, τον κατατρεγμένο και τον σκλάβο της εργασίας με μεροκάματο, για ένα καλύτερο αύριο; Και είναι αλήθεια πως πέρα από πολιτικές και θρησκευτικούς φανατισμούς, η σκέψη του Καρλ Μαρξ οδηγεί κάθε Πρωτομαγιά τα βήματα της Εργατικής Τάξης στη διεκδίκηση των Δικαιών Αιτημάτων τους.

ΠΟΙΟΣ αμφιβάλλει ότι και στην Πατρίδα μας σήμερα δεν αναφωνούν: «...Ο Μαρξ πέθανε και εγώ δεν αισθάνομαι καλά». Και είναι αλήθεια στις μέρες μας που οι εργαζόμενοι στην Πατρίδα μας θα βιώσουν τις οδυνηρές συνέπειες από το απονικτικό εκείνο «πρόγραμμα σταθερότητας» από τη γερμανοκρατούμενη Ευρωπαϊκή Ένωση που τέθηκε αυτές τις μέρες μάνι σε εφαρμογή, η σκέψη του Μαρξ πρέπει να γίνει σημαία και οδηγός τους που μόνη αυτή η σκέψη θα απαλλάξει την εργατική της Πατρίδας μας από την κοινωνική ασφυξία που της επιβάλλουν οι υποτακτικοί «δωσιλογοί» της δόλιας Πατρίδας μας.

Εκδήλωση για τα 50 χρόνια της Κυπριακής Δημοκρατίας

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων, εντός του 2010, για τα 50 χρόνια της Κυπριακής Δημοκρατίας, η Υπάτη Αρμοστεία της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Καμπέρα διοργάνωσε με επιτυχία, σε συνεργασία με τον Όμιλο Φίλων (Καμπέρα) του Αυστραλιανού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου Αθηνών, δημόσια διάλεξη του καθηγητή Κρεγκ Μπάρκερ (Craig Barker), ο οποίος είναι επικεφαλής της αποστολής αρχαιολογικών ανασκαφών του Πανεπιστημίου του Σίδνεϊ στην Πάφο.

Την εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε την περασμένη εβδομάδα στο οίκημα της Ελληνικής Λέσχης Καμπέρας, χαιρέτισε ο Ύπατος Αρμοστής της Κυπριακής Δημοκρατίας, κ. Γιάννης Ιακώβου. Ο κ. Ιακώβου αναφέρθηκε στους δεσμούς της Αυστραλίας και της Κύπρου, κάνοντας ειδική μνεία στη σπενή συνεργασία των δύο χωρών στον πολιτιστικό τομέα και, ιδιαίτερα, στον τομέα της αρχαιολογίας, που δίνει την ευκαιρία προβολής της πολιτιστικής κληρονομιάς της χώρας στην Αυστραλία. Χαιρετίσματος απήγινε και ο Πρόεδρος του Ομίλου Φίλων του Αυστραλιανού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου Αθηνών, κ. Γιάννης Καλοκαιρινός.

Ο Δρ. Μπάρκερ, στην ομιλία του με θέμα: «Το αρχαίο θέατρο στη Νέα Πάφο: 15 χρόνια αυστραλιανή αρχαιολογική έρευνα», ανα-

φέρθηκε στις ανασκαφές του Πανεπιστημίου του Σίδνεϊ. Σημείωσε ότι από το 1995 αρχαιολόγοι του Πανεπιστημίου του Σίδνεϊ μελετούν το αρχαίο θέατρο της Νέας Πάφου, που στην αρχαιότητα υπήρχε πρωτεύουσα της Κύπρου και ένα από τα μεγαλύτερα εμπορικά κέντρα της Μεσογείου. Ο Αυστραλός ακαδημαϊκός υπογράμμισε τη στρατηγική σημασία της Κύπρου στην περιοχή και εξήγησε ότι τα ευρήματα που έφεραν στο φως οι ανασκαφές προσφέρουν σημαντικές πληροφορίες, τόσο για τις αρχιτεκτονικές τάσεις όσο και για το ρόλο του θεάματος στη Μεσόγειο της αρχαιότητας.

Τη διάλεξη παρακολούθησαν ακαδημαϊκοί, διπλωμάτες, φοιτητές, μέλη της ελληνικής και της κυπριακής κοινότητας, καθώς και μέλη του Ομίλου Φίλων (Καμπέρα) του Αυστραλιανού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου Αθηνών.

**To Θεατρικό Εργαστήρι
Του**

ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ

σας παρουσιάζει την ηθογραφική κωμωδία των:

Αλέκου Σακελλάριου & Χρήστου Γιαννακόπουλου

«Δεσποινίς ετών 39»

Σκηνοθεσία: Μαίρη Φαλέτα

**Ημερ: Παρασκευή 14 Μαΐου 2010 – 6.30μμ
Κυριακή 16 Μαΐου 2010 – 4.00μμ**

**Τιμή: \$15 (Μεγάλοι)
\$10 (Συνταξιούχοι και Μαθητές)**

**Οι παραστάσεις θα γίνουν στο χωλ της εκκλησίας του Αγίου Σπυρίδωνος
72 – 76 Gardeners Road
Kingsford NSW 2032**

**Μπορείτε να προμηθευθείτε εισητήρια από το γραφείο των Γυμνασίου
στο 1130 Anzac Parade, Maroubra - Τηλ: 9311 3340**